

Sygn. akt VI ACa 895/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Barbara Godlewska – Michałak

Sędzia SA – Wanda Lasocka (spr.)

Sędzia SA – Małgorzata Manowska

Protokolant: – sekr. sądowy Ewelina Murawska

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w K.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

przy udziale (...) Sp. z o.o. w S. i (...) Sp. z o.o. w W.

o zawarciu umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 17 kwietnia 2012 r.

sygn. akt XVII AmE 117/10

1. oddala apelację,

2. zasądza od (...) S.A. w K. na rzecz: (...) Sp. z o.o. w S. i (...) Sp. z o.o. w W. kwoty po 270 (dwieście siedemdziesiąt) zł na rzecz każdego z nich tytułem zwrotu kosztów postępowania za II instancję.

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 maja 2010 r. nr (...), wydaną po rozpatrzeniu wniosków: (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. (zainteresowany 1) i (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. (zainteresowany 2) o rozstrzygnięcie sporu dot. odmowy zawarcia przez (...) S.A. z siedzibą w K. (powód) umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (...) o mocy 140 MW – orzekł zawarcie umowy o przyłączenie do sieci (...) pomiędzy zainteresowanym 1 a powodem, wg projektu umowy nr (...), ze zmianami jak w treści Decyzji.

Wyrokiem z 17 kwietnia 2012 r., wydanym po rozpatrzeniu odwołania (...), Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, oddalił je i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 720 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wyrok zapadł w oparciu o następujące ustalenia i wywody Sądu Okręgowego:

16 sierpnia 2006 r. powód na wniosek zainteresowanego 1 wydał warunki przyłączenia do sieci (...). Wraz z warunkami przyłączenia zainteresowany 1 otrzymał projekt umowy o przyłączenie Nr (...).

20 stycznia 2007 r. zainteresowany 1 zawarł z zainteresowanym 2 umowę, na podstawie której dokonał przeniesienia na jego rzecz „prawa do warunków przyłączenia do sieci farmy wiatrowej o całkowitym poziomie mocy 240 MW z przyłączeniem do (...) w W. (...), wydanych na jego rzecz przez powoda wraz ze wszystkim dokumentami i załącznikami związanymi z powyższymi warunkami przyłączenia, co obejmuje w szczególności wniosek o określenie warunków przyłączenia z 28 kwietnia 2006 r. wraz z Ekspertyzą wpływu przyłączenia farmy wiatrowej do Krajowego Systemu Energetycznego.

Pismem z 12 sierpnia 2008 r. zainteresowany 2 złożył powodowi oświadczenie o woli zawarcia umowy o przyłączenie (...), akceptując w całości warunki przyłączenia oraz tekst projektu umowy Nr (...), jaki został dołączony do tych warunków. Dwa dni później tożsame oświadczenie złożył zainteresowany 1.

16 sierpnia 2008 r. wygasła ważność warunków przyłączenia dla (...).

Na skutek powyższego oświadczenia woli powód pismem z 4 września 2008 r. poinformował zainteresowanego 2, że między udziałowcami zainteresowanego 1 od kilku lat nie jest rozstrzygnięty spór co do osób uprawnionych do reprezentowania spółki. Ponadto powód wyjaśnił, iż w powyższym zakresie toczy się postępowanie przed Sądem Rejonowym w Szczecinie (...) Wydział (...) i niewyjaśniony pozostaje fakt, czy przeniesienie praw do warunków przyłączenia zostało dokonane skutecznie. W tym stanie rzeczy powód stwierdził, iż brak jest podstaw do zawarcia umowy o przyłączenie.

6 listopada 2008 r. do pozwanego wpłynął wniosek zainteresowanego 2 o rozstrzygnięcie sporu, na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, w sprawie odmowy przez powoda przyłączenia do sieci elektroenergetycznej planowanej (...) oraz ustalenie treści umowy o przyłączenie zgodnie z wydanymi warunkami przyłączenia (...) oraz załączonym do warunków projektem umowy. Na skutek wniosku zainteresowanego 1 z 9 stycznia 2009 r. postanowieniem z 23 stycznia 2009 r. znak: (...) pozwany uznał zainteresowanego 1 za stronę w postępowaniu administracyjnym, toczącym się z udziałem powoda i zainteresowanego 2.

Ponieważ kwestia skuteczności przeniesienia praw do warunków przyłączenia do sieci planowanej farmy wiatrowej wymagała rozstrzygnięcia pozwanego, postanowieniem z 27 lutego 2009 r. zawiesił on postępowanie i zobowiązał strony do wystąpienia do właściwego sądu powszechnego w celu rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego, dotyczącego stwierdzenia ważności i skuteczności umów zawartych pomiędzy zainteresowanymi w sprawie cesji praw do warunków przyłączenia. Na skutek zażaleń zainteresowanych Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, postanowieniami z 7 września 2009 r., sygn. akt XVII Amz 12/09 i XVII Amz 13/09, uchylił postanowienie pozwanego.

W związku z tym pozwany zobowiązany był do dalszego prowadzenia postępowania administracyjnego i wydania na podstawie zebranego materiału decyzji dotyczącej ukształtowania umowy przyłączeniowej między powodem a jednym z zainteresowanych.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione.

Za podstawową kwestię wymagającą rozstrzygnięcia uznał przesądzenie, czy po stronie powodowej istniał obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci (...).

Stosownie do treści art. 7 ust 1 PE przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli:

- 1) istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczenia energii,**
- 2) żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i obrotu.**

Według Sądu zasadnicze znaczenie dla ustalenia istnienia opisanego wyżej obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie do sieci ma w niniejszej sprawie fakt, iż 16 sierpnia 2006 r powód wydał zainteresowanemu 1 warunki przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (...). Z powyższego, w ocenie Sądu wynika, iż powód przed wydaniem w/w warunków musiał dokonać racjonalnej oceny, czy zainteresowany 1 udowodnił w wystarczającym stopniu posiadanie tytułu prawnego do nieruchomości, na której ma być realizowana inwestycja oraz dysponuje środkami wymaganymi do zrealizowania technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia. Skoro warunki przyłączenia zostały wydane i przesłane wraz z projektem umowy do zainteresowanego 1, to należy uznać, że warunki takie istniały a skutki przeprowadzonej oceny będącej podstawą dla wydania tych warunków obciążają powoda (tak też Sąd Apelacyjny w Warszawie, w wyroku z 19 lutego 2010 r. VI ACa 1132/09, zgodnie z którym wydanie warunków przyłączenia i przekazanie projektu umowy o przyłączenie (...) jest zobowiązaniem do zawarcia umowy z uwzględnieniem tych warunków).

Zdaniem powoda nie miał on obowiązku zawarcia z żadnym z zainteresowanych umowy przyłączenia do sieci z uwagi na fakt, iż pomiędzy stronami istniał spór co do kwestii skuteczności przeniesienia praw do warunków przyłączenia do sieci planowanej farmy wiatrowej, a możliwości te zaistnieją dopiero w momencie prawomocnego orzeczenia w kwestii przedmiotowych uprawnień przez właściwy do tego organ. Podkreślenia wymaga, że powód nie podał jako przyczyny odmowy zawarcia umowy braku wykazania tytułu prawnego do nieruchomości.

Wobec tego Sąd Okręgowy uznał, że jeśli powód wydał zainteresowanemu 1 warunki przyłączenia i projekt umowy przyłączeniowej, to istniały przesłanki do zawarcia umowy przyłączeniowej między nim a zainteresowanym 1, której treść nie była kwestionowana.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia art.: 6, 8, 16, 19, 20, 20, 28 i 104 k.p.a. Sąd stwierdził, iż zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem poglądem Sąd Okręgowy nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami, powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd antymonopolowy jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo- administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może

uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowo-administracyjnego, dla wyjaśnienia istoty sprawy.

Gdyby zaś nawet przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to nie mogą one być przedmiotem postępowania sądowego, mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu. Sąd Okręgowy zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym. Postępowanie przed Sądem Okręgowym nie stanowi kolejnej instancji postępowania administracyjnego - wniesienie przez stronę odwołania otwiera drogę postępowania cywilnego o kontradiktoryjnym charakterze, w którym sąd zobowiązany jest osądzić sprawę od nowa.

Z tych względów za bezzasadne Sąd uznał zarzuty powoda dotyczące naruszenia przepisów k.p.a. z uwagi na ich nieskuteczność w postępowaniu sądowym.

Podobnie ocenił też zarzuty naruszenia przez pozwanego art.: 7, 32 ust. 1 Konstytucji RP, art. 2 § 1 k.p.c. oraz art. 7, 8 i 23 ustawy – Prawo energetyczne.

Przechodząc do zarzutu naruszenia przez pozwanego art. 8 ust 1 PE Sąd zważył, iż jest on bezzasadny i podzielił w tej kwestii stanowisko prezentowane przez pozwanego. Biorąc bowiem pod rozwagę zaistniały w sprawie stan faktyczny oraz treść odpowiedzi zainteresowanego na odwołanie, Sąd doszedł do przekonania, iż zaistniały spór faktycznie dotyczy odmowy zawarcia umowy przyłączeniowej przez powoda. Co prawda powód nie dokonał odmowy zawarcia umowy przyłączeniowej wprost, np. w formie pisemnego zawiadomienia zainteresowanego, jednakże biorąc pod uwagę fakt, iż w kwestii warunków przyłączenia zaistniał pomiędzy stronami spór, którego nie udało się rozwiązać mimo prób negocjacji podjętych przez zainteresowanego, uznać należy, iż zaistniała sytuacja jest sporem o odmowę zawarcia przedmiotowej umowy.

Odnosnie do zarzutu naruszenia przez pozwanego art. 7 ust 3 PE poprzez orzeczenie zawarcia umowy przyłączeniowej bez zbadania, czy podmiot żądający zawarcia umowy legitymuje się tytułem prawnym do nieruchomości, Sąd uznał go za bezprzedmiotowy wobec faktu związania pozwanego zakresem żądania przedstawionego przez zainteresowanych we wnioskach o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego zawarcia umowy o przyłączenie do sieci. W niniejszym postępowaniu poza sporem pozostawała kwestia tytułu prawnego nieruchomości. Jak już bowiem wskazano, (...) nie zarzuciły zainteresowanym niewykazania tej okoliczności.

Odnosnie do sformułowanego przez powoda zarzutu dotyczącego naruszenia zaskarżoną decyzją § 8 ust. 7 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego Sąd stwierdził, iż nie zasługuje on na uwzględnienie. Zgodnie bowiem z treścią przywołanego przepisu warunki przyłączenia są ważne dwa lata od dnia ich określenia.

Sąd podzielił w tym zakresie stanowisko pozwanego, który wskazał na fakt, iż zainteresowani złożyli powodowi oświadczenia o woli zawarcia umowy przyłączenie (...), akceptując w całości warunki przyłączenia oraz tekst projektu umowy Nr (...), jaki został dołączony do warunków przed upływem okresu ich obowiązywania. Jednocześnie zainteresowani udokumentowali swoje uprawnienia do nieruchomości. Natomiast dopiero w dniu 16 sierpnia 2008r. mijał termin ważności warunków przyłączenia dla farmy wiatrowej. Oświadczenia te zostały zatem złożone w terminie.

Jako nietrafne Sąd ocenił stanowisko powoda, zgodnie z którym obowiązek zawarcia umowy przyłączeniowej ciąży na powódce tylko w przypadku, gdy uprawniony do zawarcia umowy, w

okresie obowiązywania warunków przyłączenia, złoży oświadczenie o woli zawarcia umowy, a w przypadku niepodpisania umowy przez powoda, jeszcze przed upływem terminu obowiązywania warunków przyłączenia wystąpi do Prezesa URE o rozstrzygnięcie sporu w trybie art. 8 ust. 1 PE. Podkreślił, że zgodnie ze stanowiskiem SOKiK z wyroku z 21 sierpnia 2006r., XVII AME 39/05, prawo strony do żądania zawarcia umowy przyłączeniowej uważa się za zachowane, o ile w terminie obowiązywania warunków przyłączenia złoży ona stosowane oświadczenie lub wystąpi do Prezesa URE o orzeczenie zawarcia umowy w trybie art. 8 ust. 1 PE. Z powyższego wynika, że dla zachowania swego prawa wystarczające jest spełnienie jednego z wymienionych działań. Uznanie za trafne stanowiska powoda prowadziło do wniosku, że określony w przepisach dwuletni termin na złożenie oświadczenia o akceptacji umowy i woli jej zawarcia musiałby w praktyce ulec skróceniu z naruszeniem prawa. Uprawniony podmiot zmuszony byłby do złożenia swego oświadczenia z odpowiednim wyprzedzeniem, aby na wypadek odmowy zawarcia przez powoda umowy przyłączeniowej mieć jeszcze czas na przygotowanie i złożenie do pozwanego wniosku o rozstrzygnięcie zaistniałego sporu przed upływem obowiązywania warunków przyłączenia. Zdaniem Sądu przyjęcie takiego stanowiska prowadziłoby do naruszenia konstytucyjnej zasady orzekania zgodnie z przepisami obowiązującego prawa, wyrażonej w art. 7 Konstytucji RP.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy oddalił odwołanie powoda jako bezzasadne - art. 479⁵³ § 1 i 98 k.p.c.

W apelacji od powyższego wyroku, skarżący go w całości, powód zarzucił mu:

- 1) błędne ustalenie, iż powód nie powiadomił zainteresowanego 1 o odmowie zawarcia umowy;
- 2) nierozważenie faktu i skutków umów zawartych pomiędzy zainteresowanymi 11 i 20 stycznia 2007 r.
- 3) nierozważenie faktu i skutków oświadczeń (...) z 8 maja 2008 r. i zainteresowanego 2 z 12 maja 2008 r.;
- 4) **art. 7 ust. 1, 7 ust. 8, 8 ust. 1 i 23 ust. 2 pkt 12 PE (ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Dz. U. 2006; 89, 625, ze zm.);**
- 5) **art. 219, 227, 233 § 1, 328 § 2 i 479⁵⁰ k.p.c. –**

i wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia Sądu Okręgowego, bezsporne pomiędzy stronami n/n postępowania, poczynione zostały dla potrzeb jego rozstrzygnięcia z przyczyn zawartych w pisemnym uzasadnieniu, w aspekcie treści odwołania powoda, a w szczególności jego zarzutów, które co do istoty kwestionowały wydanie przez pozwanego skarżonej Decyzji z przekroczeniem przyznanых mu ustawowo uprawnień, braku tytułu prawnego zainteresowanego 1 do nieruchomości oraz wygaśnięcie wydanych mu warunków przyłączenia.

Uzupełniając stan faktyczny sprawy Sąd Apelacyjny ustala, iż 11 stycznia 2007 r. zainteresowani zawarli umowę, mocą której zainteresowany 1 zobowiązał się m. in. do przeniesienia na zainteresowanego 2, nie później niż do 20 stycznia 2007 r., praw i obowiązków wynikających z posiadanego składnika majątku w postaci prawa do warunków przyłączenia do sieci o całkowitym poziomie mocy 240 MW, z planowanym przyłączeniem głównego punktu dostawy energii w W., dla projektowanej elektrowni wiatrowej, usytuowanej w S., U., K., P. i D. (k. 2609 – 14 akt adm., dalej: a/a).

Następnie 20 stycznia 2007 r. zainteresowani zawarli umowę nazwaną umową sprzedaży, z powołaniem się na zobowiązanie do przeniesienia z umowy z 11 stycznia 2007 r., mocą której zainteresowany 1 przeniósł na zainteresowanego 2 składnik majątku – prawa i obowiązki wynikające z wydanych na rzecz jego warunków przyłączenia z 16 sierpnia 2006 r., – j.w. – wraz ze wszystkimi dokumentami i załącznikami (k. 76 – 79 a/a). Z treści obu tych umów wynika, iż intencją stron było wejście zainteresowanego 2 we wszystkie prawa i obowiązki zainteresowanego 1, wynikające z owych wydanych warunków przyłączenia, a więc dojść miało do przyjęcia wszelkich wierzytelności i długów.

Następnie umową z 3 marca 2008 r., nazwaną umową sprzedaży, zainteresowany 2 sprzedał nabyty składnik majątkowy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (k. 152 – 6). Na skutek ogłoszenia upadłości sp. z o.o. (...), syndyk masy jej upadłości pisemnym oświadczeniem z 27 października 2008 r. skierowanym do zainteresowanego 2, a złożonym po uzyskaniu zgody Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy (postanowienie z 22 października 2008 r. – k. 288 a/a) odstąpił od umowy z zainteresowanym 2 z 3 marca 2008 r. (k. 239 a/a). Wszystkie powyżej wskazane okoliczności sprawy nie są pomiędzy stronami w/w postanowienia sporne. Obaj zainteresowani zrezygnowali z zamiaru wspólnego prowadzenia przedsięwzięcia gospodarczego i każdy z nich chce prowadzić swoje przedsiębiorstwo pod postacią farmy wiatrowej o nazwie (...) i każde z przedsiębiorstw posiada oddzielną lokalizację (niesporne). Obaj zainteresowani chcieli zawrzeć z powodem umowę o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej i każdy z nich uważał, iż jest podmiotem uprawnionym z warunków przyłączenia z 16 sierpnia 2006 r., wydanych zainteresowanemu 1. Spór pomiędzy zainteresowanymi dotyczy kwestii, komu w istocie one przysługują (zainteresowany 2 wywodzi swoje prawa z umowy z 20 marca 2007 r. j.w.), natomiast powód w istocie kwestionuje prawo każdego z nich, odmówił zawarcia z nimi umowy i stoi na stanowisku, iż pozwany wydał zaskarżoną Decyzję z przekroczeniem przysługujących mu kompetencji (orzekł w przedmiocie należącym do rozstrzygnięcia przez sąd powszechny).

Sąd Okręgowy uznając, iż zainteresowany 1 otrzymał warunki przyłączenia oraz projekt umowy przyjął, iż spełnił on warunki z przepisu art. 7.1, 3 i 3a PE i uznając Decyzję za zasadną oddalił odwołanie (...).

Stanowisko to Sąd Apelacyjny podziela z następującego względu:

16 sierpnia 2006 r. powód wydał zainteresowanemu 1 warunki przyłączenia (...), stanowiący zał. 1 do umowy nr (...) o przyłączenie do sieci przesyłowej (...) (k. 2391-99). Prawa i obowiązki wynikające z wydanych warunków przyłączenia zainteresowany 1 przeniósł na zainteresowanego 2 umową z 20 stycznia 2007 r., j.w. Abstrahując od jakichkolwiek innych aspektów sprawy (np. kwestii prawidłowej reprezentacji zainteresowanego 1 przy zawieraniu tych umów, czy też zgody (...) na zmianę dłużnika – obowiązki uprawnionego wynikały np. z pkt 8, 16, 19 owych warunków oraz ekwiwalentności świadczenia) w ocenie Sądu Apelacyjnego prawa i obowiązki wynikające z wydanych warunków przyłączenia nie mogą być przedmiotem umów cywilnoprawnych i tą drogą przechodzić na inne podmioty. Prawu polskiemu nie jest znana – jako instytucja normatywna – umowna zmiana strony. Dlatego też zmiany całej strony zobowiązania wzajemnego można dokonać w drodze przelewu wierzytelności i przyjęcia długu (wyrok SN z 18 kwietnia 2012 r., V CSK 133/11, Lex 1217230).

Przelew wierzytelności i przyjęcie długu, o których mowa w przepisach art. 509 – 518 i 519 – 525 k.c. to instytucje cywilnoprawne, znajdujące – przez art. 1 k.c. – zastosowanie do stosunków cywilnoprawnych. Aby więc wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu musi ona wynikać ze stosunku zobowiązaniowego, dokładne określenie którego indywidualizuje wierzytelność będącą przedmiotem przelewu. Dopuszczalne jest zawarcie umowy przekształcającej istniejący stosunek w ten sposób, że w miejsce dotychczasowego podmiotu zajmującego pozycję strony wstępuje inny podmiot, przyjmując prawa i obowiązki związane z tą pozycją, jednakże musi to dotyczyć stosunku umownego (za Sądem Apelacyjnym w Krakowie, wyrok z 16 maja 2000 r., I ACa 356/00, TPP 2003/2/97). Tymczasem prawa i obowiązki będące przedmiotem umów z 11 i 20 stycznia 2007 r. j.w., wynikają z wydanych warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej, znajdujących swe źródło w aktach publicznych, tj. ustawie z 10 kwietnia 1997 r. Prawa energetyczne oraz wydanych z jego delegacji: Rozp. Ministra Gospodarki i Pracy z 20 grudnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci energetycznych, ruchu i eksploatacji tych sieci (Dz.

U. 2006.2.6) oraz Rozp. Ministra Gospodarki z 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. 2007.93, 623, ze zm.; § 44).

Zgodnie z treścią przepisu art. 509 § 1 k.c. przedmiotem cesji nie może być wierzytelność, jeżeli m. in. sprzeciwia się to właściwości zobowiązania. Właściwość zobowiązania stoi na przeszkodzie przelewu wierzytelności wtedy, gdy brak wprost przepisu prawa zakazującego przenoszenia określonej wierzytelności, lecz analiza treści stosunku stron sprzeciwia się powyższemu ze względu na szczególnie charakter zobowiązania, (tu: jako nieumownego), a znajdującego swoje źródło w Prawie energetycznym i jego aktach wykonawczych. Skoro warunki przyłączenia wydane zostały zainteresowanemu 1 dla jego farmy wiatrowej, mającej określoną lokalizację, to przeniesienie ich na inny podmiot, mający inną lokalizację farmy wiatrowej (zainteresowani nie będą prowadzić wspólnej farmy wiatrowej) narusza przepis art. 353¹ k.c., albowiem treść i cel obu umów sprzeciwia się właściwości stosunku, z którego one wynikają. Stosunek ten, jak już podkreślono, nie jest węzłem obligacyjnym, lecz publicznoprawnym – administracyjnym, a wydane warunki przyłączenia wydane zostały dla farmy wiatrowej zainteresowanego 1, o parametrach i lokalizacji dla nich właściwych.

Konstrukcja umów z 11 i 20 stycznia 2007 r., w zakresie dot. jej przedmiotu, narusza przepisy art. 509 § 1 i 353¹ k.c., co w oparciu o przepisy art. 58 § 1 k.c. skutkuje bezwzględną ich nieważnością, bez potrzeby badania innych aspektów sprawy.

Należy przy tym zauważyć, iż wprawdzie przepisy o przejęciu długu nie zawierają regulacji takiej, jaka w przepisie art. 509 § 1 k.c. przewidziana jest dla przelewu wierzytelności, jednakże – gdyby nawet odrzucić zastosowanie jej przez analogię – wobec wzajemnego sprzężenia ze sobą praw i obowiązków wynikających z wydanych warunków przyłączenia - przepis art. 58 § 3 k.c. nakazuje przyjąć, iż w oparciu o wydane warunki nie można by realizować wyłącznie praw, bez spełnienia obowiązków, co czyni obie umowy nieważne w całości.

Reasumując powyższe w ocenie Sądu Apelacyjnego przewidziane w k.c. reżimy przenoszenia praw, w tym przelew wierzytelności, znajdują zastosowanie tylko do rozporządzenia cywilnymi prawami podmiotowymi. W drodze cesji nie mogą być zatem przenoszone uprawnienia publicznoprawne (patrz także: wyroki SN z: 26 listopada 2003 r., III CZP 84,03, Lex 81624; 28 czerwca 2002 r., I CKN 841/00, Lex 76298; 24 września 2003 r., III CKN 467/01, Lex 127949; uchwała SN z 25 czerwca 2008 r., III CZP 45/08, Lex 393765). Przyjętemu przez Sąd Apelacyjny stanowisku nie stoi na przeszkodzie okoliczność, iż w okresie ważności warunki przyłączenia stanowią warunkowe zobowiązanie przedsiębiorstwa energetycznego do zawarcia umowy o przyłączanie do sieci elektroenergetycznej, skoro w przypadkach spornych dot. odmowy zawarcia takiej umowy rozstrzyga pozwany w trybie administracyjnym.

Sąd Apelacyjny dokonał więc ustaleń, o których mowa w pkt I 2 zarzutów apelacyjnych, ocenił umowy z 11 i 20 stycznia 2007 r. jako nieważne, przeto podmiotem uprawnionym z warunków przyłączenia pozostaje zainteresowany 1, do którego odnoszą się wywody Sądu Okręgowego.

Przestawione powyżej stanowisko Sądu Apelacyjnego czyni bezprzedmiotowymi zarzuty z pkt. I 3 i 4 zarzutów apelacyjnych, jako pozostające bez znaczenia dla istoty sprawy.

Powód odmówił zawarcia umowy z zainteresowanym 1, o czym ten dowiedział się z pisma (...) z 4 września 2008 r. (k. 2418 i n. a/a). Błędne ustalenie Sądu Okręgowego w tej kwestii niczego w sprawie nie zmienia (zarzut I 1 apelacji).

Niespornie pomiędzy stronami warunki przyłączenia z sierpnia 2006 r. zachowywały ważność przez okres 2 lat, w którym uprawniony mógł wystąpić do powoda o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci.

Zainteresowany 1 wystąpił do powoda ze stosownym wnioskiem, co sam powód przyznawał w postępowaniu administracyjnym. I tak w piśmie z 17 grudnia 2008 r., kierowanym do pozwanego z k. 2050 a/a napisał, iż tuż przed wygaśnięciem ważności warunków przyłączenia 3 podmioty (zainteresowani i Sp. (...)) wystąpiły do niego o

zawarcie umowy, zaś w piśmie z k. 2 przyłączenia 3 podmioty (zainteresowani sp. z o.o. (...)) wystąpiły do niego o zawarcie umowy, zaś w piśmie z k. 2054 a/a potwierdził otrzymanie 15 sierpnia 2008 r. pisma od zainteresowanego 1 o woli zawarcia umowy, zaś pismo to, też z datą 15 sierpnia 2008 r., znajduje się na k. 2106 a/a. Sąd Apelacyjny w całości popiera stanowisko Sądu Okręgowego, iż zgłoszenie powodowi woli zawarcia umowy w okresie ważności warunków przyłączenia sprawia, iż w przypadku odmowy zawarcia przez przedsiębiorstwo umowy strona występując z nowym wnioskiem do pozwanego nie jest pozbawiona tego prawa pomimo, iż kalendarzowo upłynął już termin ich ważności. Trafne i przekonujące są w tej mierze wywody Sądu Okręgowego, które Sąd II instancji w całości podziela. Skoro strona może skorzystać z przysługującego jej prawa w ostatnim dniu 2-letniego okresu ważności warunków przyłączenia, to zajęcie odmiennego stanowiska pozbawiałoby ją prawa wystąpienia do pozwanego w trybie przepisu art. 8.1 PE. Nie bez znaczenia pozostaje także okoliczność, iż na wydłużenie procedury wpływać też może stopień sporności pomiędzy stronami co do kwestii dot. zawarcia umowy. Z tego względu za nieuzasadniony Sąd Apelacyjny uznaje zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisu art. 7.8 i PE.

Powód wprost pismem z dnia 4 września 2008 r. odmówił zainteresowanemu 1 zawarcia umowy. Skorzystał więc on z możliwości przewidzianej przepisem art. 8.1. PE. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 23.2 pkt.23 PE do kompetencji pozwanego należy rozstrzyganie sporów w zakresie określonym w art. 8.1. PE. Nie ma racji apelujący twierdząc, iż przedmiotem wniosku zainteresowanego 1 (wniosek zainteresowanego 2 pozostaje poza zakresem zainteresowania Sądów orzekających w w/w sprawie; aczkolwiek zauważyć należy brak w Decyzji rozstrzygnięcia w jego przedmiocie) nie było w istocie ustalenie treści umowy o przyłączenie do sieci, lecz rozstrzygnięcie sporu o prawo do dysponowania tymi warunkami.

Treść wniosku zainteresowanego 1 do pozwanego z 1 października 2008 r. (k. 2385 – 87 a/a) ewidentnie przemawia przeciwko twierdzeniu apelującego. Jest jednak rzeczą oczywistą, iż wobec uchylecia przez Sąd Okręgowy postanowienia o zawieszeniu postępowania administracyjnego do czasu rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego, komu przysługują owe prawa z warunków przyłączenia (pозwany odesłał zainteresowanych na drogę procesu cywilnego) pozwany dla potrzeb wydania decyzji zobowiązany był rozstrzygnąć i w tej kwestii, co też uczynił, a co podlega ocenie w drodze postępowania cywilnego. Skarżony wyrok zapadł więc bez naruszenia przepisów art. wskazanych w pkt II 3 apelacji.

Nie ma też racji apelujący twierdząc, iż zdaniem Sądu Okręgowego, okoliczność określenia warunków przyłączenia automatycznie skutkuje obowiązkiem przedsiębiorstwa zawarcia umowy. Sąd Okręgowy poczynił bowiem wywody w zakresie, w jakim uznał, że zainteresowany 1 spełnia warunki przepisu art. 7.1 PE, aby ubiegać się o zawarcie umowy, które Sąd Apelacyjny w całości popiera. Zauważyć przy tym należy, iż powód nie kwestionował powyższego w odwołaniu a zarzut z pkt 4 odwołania – naruszenia art. 7 PE bez wskazania ustępu – wiązał jedynie z wydaniem decyzji przez pozwanego z przekroczeniem przyznanych mu kompetencji, natomiast z zarzutu naruszenia art. 7.3 PE obecnie wycofał się (dokumentacja dot. tytułów prawnych do nieruchomości – t. VII – X a/a). Obecnie zaś w apelacji naruszenie przepisu art. 7.1 PE wiąże jedynie z nierozważeniem skutków prawnych czynności zawartych pomiędzy zainteresowanymi i sp. z o.o. (...), do czego Sąd Apelacyjny odniósł się powyżej. W takim stanie rzeczy zarzut apelacyjny z p. II 1 Sąd Apelacyjny również uznaje za nieuzasadniony.

W całości za nieuzasadnione Sąd Apelacyjny uznaje zarzuty skarżącego z p. III 1, 2, 3 i 4 apelacji.

Przepis art. 219 k.p.c. daje jedynie Sądowi prawo do połączenia spraw w określonej sytuacji, nie nakłada zaś takiego obowiązku. Decyzja Sądu w tym zakresie jest niezaskarżana i w niczym nie uchybia prawom stron.

W ocenie Sądu Apelacyjnego treść przepisu art. 227 k.p.c. wskazuje, iż nie może on zostać naruszony przez Sąd. Uzasadnienie Sądu Okręgowego, w połączeniu z uzupełnieniem ustaleń i wywodów zawartych w w/w uzasadnieniu sprawiają, iż nie można skutecznie zarzucić Sądowi Okręgowemu naruszenia przepisów art. 233 § 1, 328 § 2 i 479⁵⁰ k.p.c. Sąd nie miał obowiązku odnoszenia się do argumentacji zainteresowanego 2, którego skarżona Decyzja w istocie nie dotyczy. Twierdzenie skarżącego, iż wyrok w w/w sprawie oparty został na nieprawomocnym wyroku wydanym w

sprawie XVI AmE 116/10 jest twierdzeniem jedynie autora apelacji i nie wymaga odnoszenia się do niego w aspekcie jego wpływu za zasadność skarżonego wyroku.

W żadnej też mierze nie można mówić o nieważności postępowania w w/w sprawie ze względu na pozbawienie możliwości obrony przez powoda i zainteresowanego ich praw (art. 379 pkt. 5 k.p.c.). Skoro oba te podmioty brały udział w w/w postępowaniu, zajmowały stanowisko (k. 84 i n., 257 i n., 289 i n.), to twierdzenie to z oczywistych przyczyn nie może się ostać. Nie ma także tożsamości przedmiotu w sprawie n/n (wniosek zainteresowanego 1 do pozwanego o wydanie decyzji zastępującej umowę o przyłączeniu do sieci między nim samym a powodem i w sprawie XVII AmE 116/10, zapoczątkowanej wnioskiem zainteresowanego 2 o wydanie przez pozwanego decyzji zastępującej umowę o przyłączenie do sieci – pomiędzy nim a powodem. W sprawach tych nie ma tożsamości żądań, albowiem każdy z zainteresowanych chciałby uzyskać decyzję zastępującą umowę pomiędzy nim a powodem o przyłączenie do sieci.

Z powyższych względów uznając apelację powoda w całości za niezasadną Sąd Apelacyjny w oparciu o przepisy art. 385, 98 § 1 i 3 oraz 99 k.p.c. orzekł jak na wstępie.

af